

νος δογμάτων. Ἐν Βενετίᾳ τὸ ἄρθε παρὰ Στεφάνω τῷ Σαόνεφ.

32 Γραμματικὴ ὑπὸ Ἀγκπίου Ρήγα, ἐν Βενετίᾳ 1827 παρὰ Μ. Γλυκεῖ.

33, Περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν κρασίων διὰ μέσου τῆς οἰκονομικῆς συμπικνώσεως, φυλλάδιον ἐκδοθὲν τὸ 1824 εἰς Κέρκυραν καὶ τυπωθὲν ἐν τῇ Κυβερνητικῇ τυπογραφίᾳ, τοῦ ὁποῦ οὗ συγγραφεὺς δὲν ἀναφέρεται.

34. Ἐπιτομὴ Γενικῆς Ἱστορίας, συγγραφεὶσα γαλλιστὶ ὑπὸ Δουκίτου, μεταφρασθεῖσα παρὰ τοῦ Ἀθανασίου Σταγειρίτου ἑλληνιστὶ καὶ τυπωθεῖσα ἐν τρισὶ τόμοις εἰς Βιέννην τὸ 1812 ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Σχράεμβλ.

35. Ἐπιτομὴ τῆς παλαιᾶς Ἱστορίας μετὰ πίνακος γεωγραφικοῦ τῶν ὀνομάτων τῶν σημαντικωτέρων χωρῶν, πόλεων ποταμῶν κτλ. τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν Ἱστορίαν ταύτην, συγγραφεὶσα ὑπὸ τοῦ Ν. Σιληδέργου καὶ τυπωθεῖσα τὸ 1834 εἰς Νάυπλιον.

36. Ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 46 καὶ 48 τοῦ Β' τόμου τῆς Νεοελληνικῆς φιλολογίας τοῦ Κ. Παπαδόπουλου ἀναφέρεται ὅτι ὁ Μάξιμος Μαργουίνος συνέταξε δύο συγγράμματα, ἐνῶ συνέγραψε καὶ περιγραφὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἕξ βιβλία, ἧτις ἀγνοοῦμεν ἐὰν ἐτυπώθη.

37. Λεξικὸν ἰταλοελληνικὸν ὑπὸ Σπυρίδωνος Βλαντῆ ἐκδοσὶς τετάρτη τοῦ ἔτους 1819, παρὰ Νικολάου Γλυκεῖ.

ΔΥΟ ΡΩΣΙΔΕΣ

αἰχμάλωτοι ἐν Καυκάσῳ.

—οοο—

Ὅτε τὸ 1854 ἔτος αἱ στόλοι καὶ αἱ στρατιαὶ τῆς Δύσεως κατεπολέμουν τὴν Ἄρκτον ἐν τῇ Κριμαίᾳ, ὁ Σιαμίλ τοῦ Καυκάσου ἐξακολουθῶν ν' ἀμύνεται ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἀνεξαρτησίας κατὰ τῆς Ρωσίας, κατάρθωσε κατὰ τινὰ ἐπιδρομὴν νὰ αἰχμαλωτίσῃ δύο Ρωσίδας εἰς τὰς ἀνωτάτας τάξεις ἀνηκούσας τῆς κοινωνίας. Τὴν εἶδσιν τῆς αἰχμαλωσίας ταύτης εἶχομεν μὲν ἀναγνώσει τότε εἰς τὰς ἐφημερίδας, δὲν εἶναι ὅμως ἀνάξια τῆς ἡμετέρας προσοχῆς καὶ αἱ λεπτομέρειαι αὐτῆς, διότι οὐ μόνον αἱ περιπέτειαι εἶναι αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς περιέργοι, ἀλλὰ καὶ πολλάς ἐξαιτίας τῆς ἀδαμάστου ἐκείνης τῶν Καυκασίων φυλῆς μανθάνομεν ἐκ τῆς διηγήσεως.

Πρὸς δυσμὰς τῆς Τίφλιδος, ἧτις πρωτεύουσα εἶναι τῆς Γεωργίας, καίτοι ἡ Κακετία, ἐπαρχία εὐφορωτάτη, κατάφυτος ὡς παράδεισος καὶ εὐκραστάτην ἔχουσα τὸ κλίμα. Δυστυχῶς ὅμως εἶναι ἕμφορος ἄλλης ἐπαρχίας καυκασικῆς κατοικουμένης ὑπὸ φυλῆς θηριώδους. Ναι μὲν στρατὸς ῥωσικὸς ὑπερασπίζει τὰ ὄρια ἐκείνης· ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἑκτα-

σις αὐτῶν εἶναι μεγίστη, δὲν ἀρκεῖ νὰ προλάβῃ ἢ ν' ἀντικρούσῃ πάντοτε ὅλας τὰς εἰσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ. Ἐν τινι τοιαύτῃ συνέβη καὶ ἡ αἰχμαλωσία περὶ ἧς πρόκειται.

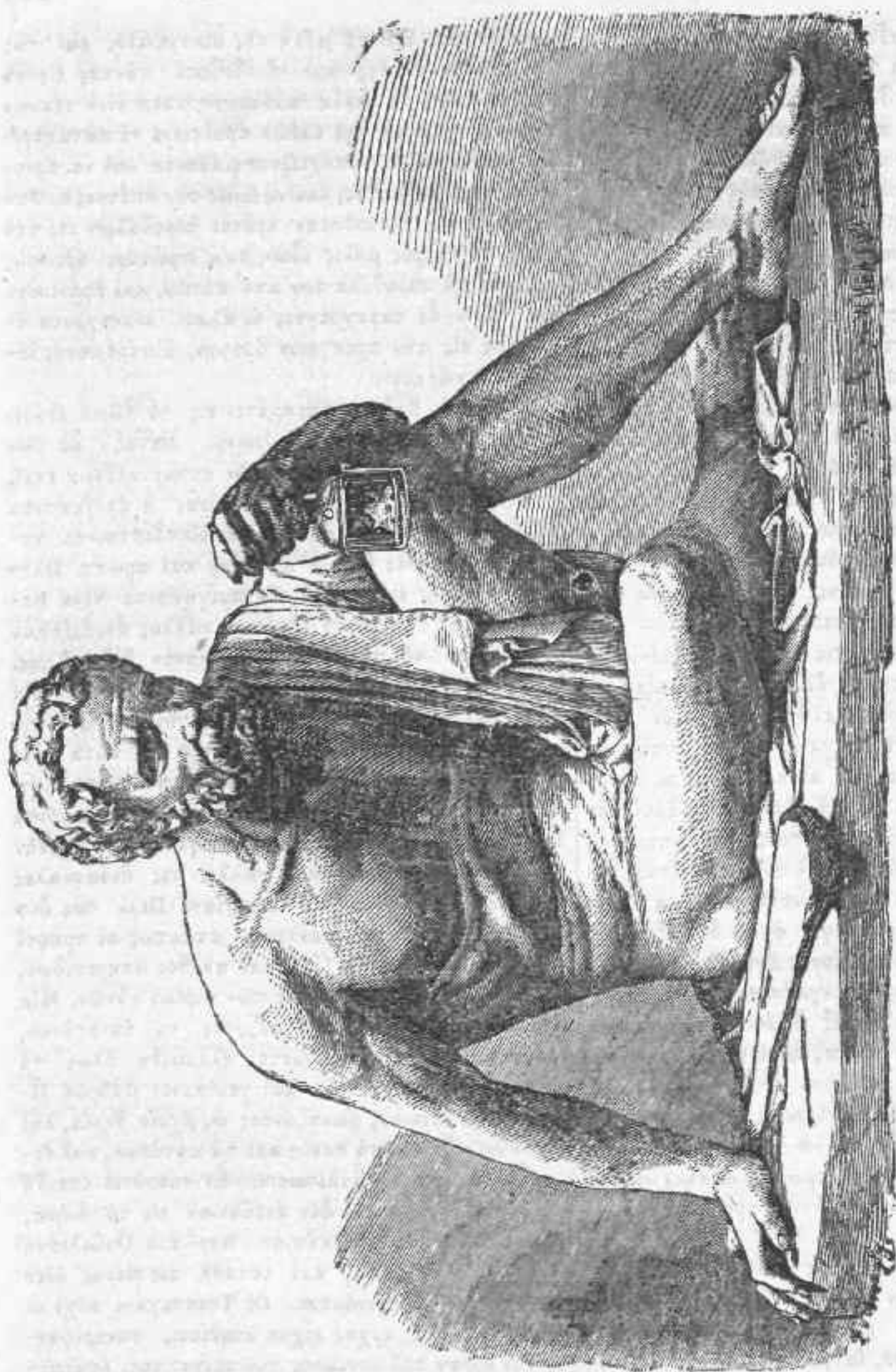
Κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου τοῦ 1854 ἔτους, ὁ πρίγκηψ Δαυὶδ Τσαυτσανατζέ, ὑπηρετῶν παρὰ τῷ ἐν Καυκάσῳ ῥώσῳ ἀρχιστρατήγῳ, ἐστάλη πρὸς τὰ ἀρκτικά τῆς Κακετίας, ἵνα ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τοῦ ἐγχωρίου στρατοῦ τῆς Κακετίας. Καὶ δὲν ἦτο μὲν γεγυμνασμένος ὁ στρατὸς αὐτός, ἀνεφλέγετο ὅμως ὑπὸ πολλοῦ πάθου πρὸς τὸν πόλεμον. Ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ, ὁ πρίγκηψ Δαυὶδ, εἶχεν ὠραῖον ὑποστατικὸν ἐκεῖ πλησίον, τὴν Τσινονδάλην, ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Ἀλαζάνα συμβάλλοντος τὰ ὕδατα εἰς τὸν Κῦρον, ὅπου εἶχε μεταβῆ πρὸ αὐτοῦ ἐκ Τίφλιδος ἡ νέα σύζυγος μετὰ τῶν τέκνων του. Συνώδευε δὲ αὐτὴν καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Βαρβάρᾳ Ὀρβελιάνη (*), τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ καὶ εἰς τῶν υἱῶν εἶχον φρονεῦθ' εἰς τὸν Καυκάσον· ὁ δὲ στρατὸς τοῦ πρίγκηπος ἦτο ἐστρατοπεδευμένος ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ.

Καθ' ὅσον σχεδὸν τὸν Ἰούνιον ὁ πρίγκηψ διέτριβεν ἡσυχῶς ἐν μέσῳ τῆς οἰκογενείας του· ἀλλὰ τὴν 30 αὐτοῦ εἰδοποιήθη ὅτι ὁ Σιαμίλ ἤλθεν ὁδηγῶν δεκαπέντε χιλιάδας ἰππέων (**), καὶ κατεστρατοπέδευσεν εἰς Κανάτι, χωρίον ὄρεινόν, καὶ ὅτι ἀνάγκη ἦτο νὰ συνέλθῃ στρατὸς εἰς τὸ παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Ἀλαζάνα χωρίον Κάνδον, δύο χιλιόμετρα ἀπέχον ἀπὸ τοῦ χωρίου Τσίλδα, πέρας τοῦ ὁποίου ἦσαν διεσκορπισμένοι οἱ στρατιῶται. Καθὼς καὶ ὅλα τὰ χωρία τῆς Γεωργίας, οὕτω καὶ ἡ Τσίλδα συνέκειτο ἐξ οἰκιῶν ἐν μέσῳ κήπων καμμένων, ὑπὸ τὴν προστασίαν πεπαλαιωμένου φρουρίου. Ὁ πρίγκηψ προσέταξεν ἀμέσως τὰ δέοντα, μετέβη δὲ καὶ αὐτὸς τὴν ἐπιούσαν εἰς Κάνδον, μηδὲν ὅμως ὑπαπτευθεὶς ὅτι ἡ οἰκογένειά του μένουσα μόνη ἔτρεχε κίνδυνον. Ἀπὸ τοῦ 1800 ἔτους ὅτε οἱ ὄρεινοὶ ἀπεδιώχθησαν ὑπὸ τῶν Ῥώσων, δὲν εἶχον ταλμῆσαι νὰ διαβῶσι τὸν Ἀλαζάνα· καὶ διὰ τοῦτο ὅσάκις οἱ κάτοικοι τῆς Τσινονδάλης ἐβλεπον κατὰ τὴν ἀπέναντι ὄχθην νέφη καπνοῦ ἀναγγέλλοντα τὴν παρουσίαν τῶν Ῥώσων δὲν ἐταράττοντο. Πλὴν τούτου πολλὰ τάγματα τακτικῆς πεζικῆς ἐστρατοπέδευον ἐκεῖ πέρας, καὶ ἡ πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας ὀλίγον ἀπέχουσα τῆς Τσινονδάλης, ἐχρησίμευεν ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης ὡς καταφύγιον. Ἰδοὺ διὰ τί ἀνεχώρησεν ὁ πρίγκηψ ἀνύποπτος.

Ἐλθὼν δὲ εἰς Κάνδον καὶ Τσίλδαν εἶρε τὰ πράγματα σπουδαιότερα ἢ ὅσον ὑπέθετε· διότι καὶ οἱ φρουραῖοι ἐκεῖ ἦσαν εὐάριθμοι, καὶ ὁ ἐχθρὸς ἤρ-

(*) Ἡ πριγκίπισσα Ἄννα Τσαυτσανατζέ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Βαρβάρᾳ Ὀρβελιάνη εἶναι ἐγγοναὶ τοῦ τελευταίου τῆς Γεωργίας ἡγεμόνος Γεωργίου II', οὗ καὶ ὀνομάσθησαν ἀμφίπολοι τῆς αὐτοκρατορίας. Εἶναι δὲ εἰς ἄκρον ὠραῖαι ὡς ἱλασθέναι γυναῖκες τῆς Γεωργίας.

(**) Αἱ δυνάμεις τοῦ Σιαμίλ συγκροτοῦνται ἐκ δύο ὄρεινῶν φυλῶν, ἐκ Τσιτσιγκῶν καὶ Λέσγων· καὶ ἡ μὲν πρώτη κατέχει τὸ κέντρον, ἡ δὲ δευτέρα τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Καυκάσου.

Διογένης ὁ Κυνικός φιλόσοφος. Λύχνον μετ' ἡμέραν ἄψας, ἀνθρώπων, Μόγης, ζῆτι.

χετο δραμαῖος δύο ἔχων φάλαγγας ἐξ ἰππέων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συγκειμένας, καὶ διοικουμένας ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σιαμίλ.

Τὴν νύκτα ἤκούετο μακρὰν, κατὰ τὰς πρώτας ῥωσικὰς σκοπιάς, κρότος πυροβόλων· τὴν δ' ἐπιούσαν προέβησαν οἱ ἐχθροὶ κατὰ τοῦ κυρίου σώματος τῶν Ῥώσων, καὶ συγκροτηθείσης μάχης σφοδρὰς ἐτράπησαν. Ὁ πρίγκιψ, νομίζων ὅτι δὲν θελουσι πλέον ἐπανελθεῖ, καθόσον μάλιστα καὶ δευτέρα αὐτῶν ἐφοδος ἀπεκρούσθη, εἰδοποίησε τὴν σύζυγόν του· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον νέον σῶμα ἰππέων ἀφ' ἑνὸς ἔρη ἐβάδιζε πρὸς τὸν Ἀλαζάνην. Συγχρόνως ὁ πρίγκιψ ἔλαθε παρὰ τῆς συζύγου του ἐπιστολὴν λέγου-

σα ὅτι πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου φοβηθέντες κατέφυγον εἰς τὰ δάση. Ταῦτα μαθὼν ὁ στρατηγὸς διευθύνθη πρὸς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ· ἀλλ' ὅτε ἐφθασεν εἶδεν ὅτι οἱ ὄρειοὶ εἶχον περάσει αὐτὸν καὶ ὅτι ἔκαιον, ἔσφαζον καὶ διήρπαζον. Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ μεταβῆ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην καὶ νὰ περιμείνῃ τὸν ἐχθρὸν ἐπανερχόμενον ἵνα ἐξοντώσῃ αὐτόν. Τὸ πρᾶγμα ἐγένετο ὅπως προεῖπεν· ὁ ἐχθρὸς ἐπανῆλθεν, οἱ δὲ Ῥῶσοι ἐπέπεσαν μανιωδῶς κατ' αὐτοῦ σφάζοντες καὶ κυριεύοντες τὰ ἀρπαγέντα, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ πρίγκιψ ἀναγνώρισε πολλὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν οἶκόν του. Ἀλλὰ τί ἀπέγεινεν ἡ οἰκογένειά του;

Μετά τὴν μάχην ταύτην ἐγένοντο καὶ ἕτεροι δύο, καθ' ἃς ἀπεδείχθη ὅτι ἡ οἰκογένεια τοῦ πρίγκηπος ἐγένετο αἰχμαλώτος· διότι μεταξύ τῶν νεκρῶν εὐρέθη καὶ ἡ ἐπιστάτις αὐτοῦ, καὶ τὸ πτώμα τοῦ τετραμήνου βρέφους τὸ ὁποῖον ἐθήλαζεν ἡ πριγκήπισσα (*). Τὴν ἀνακάλυψιν ἡμῶς ταύτην δὲν ἐτόλμησαν ν' ἀνακοινώσωσιν εἰς τὸν πρίγκηπα. Ἰδοὺ δὲ πῶς συνέβη ἡ αἰχμαλωσία.

Μόλις ὁ πρίγκηψ Δαυὶδ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς Τσινονδάλης, καὶ εἶδον ἀνωθεν τῆς οἰκίας λάμψιν πυρκαϊᾶς κατὰ τὸ ἀπέναντι μέρος τοῦ Ἀλαζάν· διό οἱ κάτοικοι τῶν περὶ ἑωρίων φοβηθέντες ἀνεχώρησαν πάντες ἀμέσως· τινὲς δὲ ἦλθον παρακαλοῦντες τὴν πριγκήπισσαν νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ αὐτή, καὶ ἔφερον μάλιστα καὶ ἀμάξας. « Ἐπιθυμοῦμεν νὰ σὰς ὑπερασπισθῶμεν, εἶπον πρὸς τὴν πριγκήπισσαν Ἄνναν· ὁ κίνδυνος εἶναι μέγας· ἔλθετε μεθ' ἡμῶν. » Ἡ πριγκήπισσα ὅμως δὲν ἐνέδωκεν, ἐνισχυομένη καὶ ὑπὸ τῆς θείας τοῦ ἀνδρός της, ὡς γινώσκουσα ὅτι ἡ οἰκία της εἶχε τοίχους στερεωτάτους.

Τὴν δὲ νύκτα ἀνθρωπὸς τις ὄλος βεβρεγμένος ὡς ἂν εἶχε διαβῆ τὸν ποταμὸν ἦλθε ζητῶν φιλοξενίαν, λέγων ὅτι εἶναι ἔμπορος καὶ ὅτι κολυμβῶν ἐσώθη ἀπὸ τῶν ὄρεινῶν. Ἡ πριγκήπισσα συγκατένευσε νὰ τὸν δεχθῆ· ἀλλ' ὅτε τὸν εἶδε, μείναντα μόνον μετ' ὀλίγον, ὅτι ἐγέμιζε τὰ ὄπλα του, ἐμύρισε πυροβόλα καὶ πολεμφοδία εἰς τοὺς τρεῖς ὑπρέτας τοὺς μείναντας μετ' αὐτῆς, καὶ τοὺς προσέταξε νὰ τὸν ἀφοπλίωσι καὶ νὰ τὸν φονεύσωσιν ἅμα ὑποπτευθέντες αὐτόν. Ἡ προσταγὴ ὅμως δὲν ἐξετελέσθη, καὶ ὁ ὑποτιθέμενος ἔμπορος ἐγένετο ἀφαντος.

Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ ἡ πριγκήπισσα ἔλαβε παρὰ τοῦ συζύγου της ἐπιστολήν, ἐξ ἧς ἐφαίνετο ὅτι κίνδυνος δὲν ὑπάρχει· διὰ τοῦτο, ἀντὶ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως εἰς τὰ δάση, ἀπεφάσισε νὰ μεταβῆ εἰς Τελάβην· ἀλλ' ἕως οὗ ἐτοιμασθῶσιν οἱ ἵπποι καὶ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα, ἠναγκάσθη νὰ μείνῃ μέχρι τῆς ἐπιούσης. Ἐξυπνίσασα δὲ ἀπὸ πρωίας ἵνα ἀναχωρήσῃ ὑπέπεσεν εἰς κινδύνους, ἀσθενῆ ὄντας προοίμια ἄλλων σπουδαιότερων.

Ἰδοὺ πῶς διηγεῖται αὐτοὺς εἰς τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν ὄδον τὴν ἐκείνην σκηνήν·

« Οἱ ἵπποι ἐφθασαν ἐκ Τελάβης, ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ Κ. Γορλιτχέγκου, ἱατροῦ τῆς ἐπαρχίας καὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ πρίγκηπος· καὶ ἐνῶ ἠτοιμάζοντο αἱ ἀμάξαι, ἡ πριγκήπισσα παρεκίνη ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοὺς ὑπρέτας νὰ περιτυλίξωσι καὶ δέτωσιν ἀσφαλῶς τὰ πολυτίμα πράγματα ὅσα εἶχε φέρει εἰς τὴν ἐξοχίαν. Ἦτο δὲ ὀγδόη ὥρα τῆς πρωίας ὅτε ἠκούσθη γέμων λοχαγὸς ἀπόμαχος, ἐκ τῶν συνοίκων τοῦ πρίγκηπος κράζων ἀλλεπαλλήλως "Ερχοῦνται! καὶ τρέχων διὰ τῆς αὐλῆς ἵνα ὑπάγῃ καὶ κρυβῆ εἰς τὸν κήπον. Πάντες κατεπτοήθησαν, οἱ ἀμαξηλάται καὶ οἱ ὑπρέται ἐφυγον, ἡ δὲ πριγκήπισσα εἰσελθοῦσα μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν οἰκίαν,

συνήθροισεν δια τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας καὶ τὰς ὑπρέτιδας αὐτάς, καὶ ἀνεβίβασε πάντας εἰς τὸ δῶμα· μόλις δὲ ἀνέβη καὶ αὐτὴ μετὰ τῶν τέκνων της, καὶ χωρὶς τις ἐλθῶν προέειπε νὰ καταστρέψῃ τὴν κλίμακα· ἐπεχείρησε μάλιστα καὶ νὰ προνοήσῃ τινὰς βαθμίδας, ἐκείνη ὅμως τὸν ἀπέτρεψε. Τὴν αὐτὴν ὥραν, ἠκούσθησαν κρότοι πυροβόλων εἰς τὴν αὐλήν· ὁ ἱατρὸς μόλις ἰδὼν τοὺς πρώτους ὄρεινους ἐκένωσε τὰ πυροβόλα του κατ' αὐτῶν, καὶ ἐρόνευσεν ἕνα. Ἐνῶ δὲ ταραχθέντες οἱ ἄλλοι εἰσέρχοντο ἀτάκτως εἰς τὴν πρόσγειον ὄραφὴν, ὁ ἀτρόμητος ἱατρὸς ἀνεχώρησεν.

« Σιωπὴ βαθεῖα ἐπεκράτει εἰς τὸ δῶμα ἐνότιω διήρπαζον τὴν οἰκίαν οἱ ὄρειναί. Μεταξὺ δὲ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδίων τῶν σεσωρευμένων ἐκεῖ, πρώτη ἤρχετο πλησίον τῆς θύρας ἡ πριγκήπισσα Βαρβάρρα Ὀρβελιάνη, ἀδελφὴ τῆς οἰκοδεσποίνης, καθήσασα ἐπίτηδες ἐκεῖ ἵν' ἀποθάνῃ καὶ πρώτη. Πλησίον δὲ αὐτῆς ἐκάθητο ἡ νέα πριγκήπισσα Νίνα Βάρρατοφ, τῆς ὁποίας τὸ ἐξάισιον κάλλος ἀνεδείκνυεν ἔτι μᾶλλον τὸ πλούσιον γεωργιανὸν ἔνδυμά της. Ἡ δὲ πριγκήπισσα Ἄννα, ὀλιγώτερον μὲν γενναία ἀλλὰ μᾶλλον ἀποφασιστικὴ, ἔπεσε γονυκλινῆς, ἐνηγκαλίσθη τὸ τέκνον της, καὶ ἐστρεψε τὰ νῶτα πρὸς τὴν θύραν ἵνα μὴ ἴδῃ τὸν πέλεκυν πίπτοντα κατ' αὐτῆς. Πορρωτέρω ἐκάθητο ἡ γραῖα πριγκήπισσα Τίνα Ὀρβελιάνη, τῆς ὁποίας τὸ λογικὸν εἶχε σχεδὸν παραλύσει ὁ φόβος, καὶ γαλλίς τις διδάσκαλος πρὸ μικροῦ ἐλθοῦσα εἰς Γεωργίαν. Περὶ τὰς δύο δὲ πριγκήπισσας ἐπεσωρευθῆσαν ἀτάκτως αἱ τροφοὶ κρατοῦσαι τὰ παιδία (*), καὶ πλῆθος ὑπηρετιδῶν, ἀλλὰ μὴ ἔχουσαι τὸ θάρρος τῶν κυρίων αὐτῶν. Μία τις μάλιστα ἐξ αὐτῶν, ἡ σύζυγος τοῦ ἐπιστάτου, τοσοῦτω κατεπτοήθη, ὥστε ἠλλοιώθη ἕως τὸ πρόσωπόν της ἐξογκωθὲν καὶ γενόμενον μαῦρον. Ἦκουον τοὺς ὄρεινους φωνάζοντας ὡς ἄγρια θηρία, καὶ κατασυντρίβοντας τὰ σκεύη καὶ τὰ κάτοπρα, καὶ δοκιμάζοντας νὰ κυμβαλίωσιν. Ἐν τοσοῦτω ἐπειδὴ ἡ ὥρα παρήρχετο καὶ δὲν ἀνέβαινον εἰς τὸ δῶμα, ἐνθάρρυνθεῖσα ἡ πριγκήπισσα Βαρβάρρα Ὀρβελιάνη κατέβη τὴν κλίμακα, καὶ ἐστάθη εἰς μέρος ὅθεν κατεσκόπευε τὰ γινόμενα. Οἱ Τσεστέγκοι οὐχὶ οἱ Λέσγοι, ὡς κατ' ἀρχὰς εἶχον ὑποθέσει, συντρίψαντες τὴν θύραν τοῦ κοιτῶνος τοῦ πρίγκηπος, ἐφύλασον ὅλας τὰς ἐξόδους· ἀνέβη λοιπὸν πλήρης ἀθυμίας. Μετὰ ταῦτα κατέβη καὶ ἡ γραῖα πριγκήπισσα Τίνα, ἀλλὰ δὲν ἐράνη πλέον. Μετὰ μικρόν, ὑπρέτις τις ἔκλεισε καλῶς τὴν θύραν, φανταζομένη ὅτι διὰ τούτου θὰ ἐμποδισθῶσιν οἱ ὄρεινοί. Ἀλλ' ἰδοὺ αὐτοὶ ἀναβαίνοντες· ὁ κρότος τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀκούεται εἰς τὸν παρακείμενον θάλαμον· ῥίπτουσι διὰ τῶν παραθύρων τὰ στρώματα

(*) Ἡ πριγκήπισσα Ἄννα εἶχε πέντε τέκνα, τὴν Σαλομὴν, ἑξαετῆ, τὴν Μαρίαν, πενταετῆ, τὴν Ταμάραν τριετῆ, τὴν Ἀλέξανδρον, ἑτὸς ἑτους, καὶ τὴν Λυδίαν, μηνῶν τεσσάρων, τὴν ἵπτικὴν ἰθὺλαζεν αὐτὴ ἡ μήτηρ. Ἡ δὲ Βαρβάρρα Ὀρβελιάνη εἶχε τὸν Γεωργίον, ἑξ μηνῶν.

(*) Οἱ ὄρεινοὶ συνιθίζουσιν ἀντὶ τ' ἀπολόουσι καταδικαζόμενοι, τοὺς αἰχμαλώτους νὰ φονεύωσιν αὐτούς.

καὶ τὰ προσκέφαλα· ἡ θύρα τοῦ δωματος σείσκει, ἀλλὰ δὲν ἐνδίδει· κτύπος σφοδρότερος συντρίβει αὐτήν, καὶ ἄγριοι καγχασμοί, εἰς οὓς ἀποκρίνονται οἱ θρῆνοι τῶν παιδίων καὶ τικῶν ὑπηρετῶν, ἀντηχοῦσιν. Οἱ ὄρεινοὶ ἀνεκάλυψαν ἀπροσδοκίτως τὸν σφῶν τῶν γυναικῶν τὰς ὁποίας ἐνόηζον μακρὰν εἰς τὸ δάτος· ἡ πριγκήπισσα Ἄννα ἀνεγείρεται ἐναγκαλιζομένη τὸ τέκνον τῆς· ἀλλ' ἀρπάζεται καὶ σύρεται μετὰ τῶν ταλαιπῶρων συντρόφων τῆς. Ὅτε δὲ ἐφθασαν εἰς τὸ μέσον τῆς κλίμακας, αἱ πριγκηπισσὶ βαθυμίδαι ἐνδίδουσι, καὶ ἄρπαγες καὶ γυναῖκες καταπίπτουσι· τὸ βρέφος πίπτει ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς πριγκηπισσῆς, καὶ μάστιγ ἀναγκάζεται ἡ ταλαιπῶρος νὰ τὸ ἀναλάβῃ. Ἐν τοσούτῳ οἱ ὄρεινοὶ ἀνεγείρονται καὶ φιλονεικοῦσι τίς ν' ἀρπάσῃ τὴν οἰκοδόμοισιν τὴν ὁποίαν ἀνεγνώρισαν. Ἰδοὺ ἀκτινοβολοῦσιν αἱ σπάθαι των, καὶ ἡ πριγκήπισσα μεταβαίνει ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλον. Ἐπὶ τέλους μένει εἰς ἐκεῖνον ὅστις εἶχε πρῶτος ἀρπάσει αὐτήν ἐπὶ τοῦ δωματος, ἀλλ' εἰς ἐλευθερίαν καταστάσιν· διότι εἴαν δὲν ἐσκέπαζε τὴν γύμνωσιν αὐτῆς ἢ κατὰ τὴν συμπλοκὴν λυθεῖσα μακρὰ κόμη τῆς, θὰ ἐφάνετο σχεδὸν ὀλόγυμνος εἰς τοὺς ὄρεινοὺς. Κυριευθεῖσα οὕτω ὑπὸ τοῦ πρώτου ἄρπαγος, ὅστις ἐφάνετο ἐκ τοῦ ἐνδύματος ὅτι ἦτο Μαυρίδης (*), ἀπετίθη εἰς πλυνόν, ὅπου προσέταξεν αὐτὴν νὰ περιμένῃ. Μετ' ὀλίγον δὲ ἐπανελθὼν παρελάβε καὶ ἔφερεν αὐτὴν εἰς τὴν αὐλήν, καὶ ἐκάθισεν αὐτὴν μετὰ πολλῶν ἵππων, ἵνα ἴσως τὴν κρύψῃ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν συμπατριωτῶν του. Παρατηρήσας τότε τὰ πολύτιμα ἐνώτια τῆς πριγκηπισσῆς ἠθέλησε νὰ τὰ λάβῃ· ἀλλ' αὐτὴ ἀπήντησε διὰ νευμάτων ὅτι εἴαν μόνον φέρῃ πρὸς αὐτὴν τὸ τέκνον τῆς θέλει τὰ παραχωρήσει. Ὁ ὄρεινός ἀνεχώρησε καὶ πάλιν, καὶ ἐπανελθὼν ἔφερε τὴν μικρὰν Λυδίαν, τῆς ὁποίας τὰ πολύτιμα σπάργανα εἶχον γενεῖ ὅ,τι καὶ τὸ ἐνδύμα τῆς μητρὸς τῆς· ἡ δὲ πριγκήπισσα ἐκβαλοῦσα τὰ ἐνώτια ἔδωκε τῷ ὄρεινῳ. Ἐὶς δὲ τις ἄλλος ὁμιλῶν ὀπωσοῦν τὴν ῥωσικὴν, ἠρώτησεν εἴαν εἶχε κρυμμένα χρήματα· ἐκείνη δὲ ἀπεκρίθη ὅτι δὲν εἶχε, καὶ ὅτι ἦσαν ἐλεύθεροὶ νὰ ἐρευνήσωσιν.

(* Ἐπιτετα συνέχεια.)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΔΙΚΗ ΠΕΡΙ ΕΙΚΟΝΟΣ. Κατὰ τὴν ἀγγλικὴν νομοθεσίαν ἐνίοτε ὑποβάλλονται εἰς τὴν κρίσιν τῶν

(*) Μαυρίδαι ἐνομαζόμενοι εἰς σωματοφύλακας τοῦ Σικαίλ· εἶσι δὲ ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων, καὶ συγκροτοῦσιν εἶδος ἀδελφότητος ἑρασιματικῆς καὶ στρατιωτικῆς, ὁμιλοῦμενοι ν' ἀπύχουσι πᾶσαι συμπηθίαι πρὸς τοὺς ἰδίους συγγενεῖς. Καὶ ἀγαθοὶ μὲν ὄντες δὲν νομοφύονται, ἔγγαμοι δὲ ἀπύχουσι τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδίων αὐτῶν ἐν ὅσῳ ὑπηρετοῦσι τὸν Σικαίλ.

ὄρκωτῶν καὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων. Ἰδοὺ δὲ μία ἐρευναὶ περὶ τῆς

Ζωγράφου τῆς Βράουν τὸ ὄνομα, ἐνήγαγέ τινα Τένναν ζητῶν 85 δραχμᾶς, ἀντίτιμον τῆς εἰκόνος τῆς συζύγου αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν κατασκεύασε μὲν ἐκεῖνος, οὗτος ὁμοῦ δὲν ἐδέχεται λέγων ὅτι δὲν ὁμοιάζει τὸ πρωτότυπον.

Ὁ Κ. Βράουν εἶπεν ὅτι μετέρχεται τὸν ζωγράφον πρὸ 50 ἐτῶν, ὅτι πρὸ 30 ἐξέθετο εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ βασιλ. ἀκαδημίαν ἀξία λόγου φιλοτεχνήματα, καὶ ὅτι πρὸ 20 ἐζωγράφησεν αὐτὸν τὸν ἐνάγοντα τοσοῦτον ἐπιτυχῶς, ὥστε ἂν καὶ παρῆλθον τοσαῦτα ἔτη ἡ ὁμοιότης εἶναι μεγίστη· διὰ τοῦτο ὁ Κ. Τένναν παρήγγειλε καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ τὴν εἰκόνα. Μετὰ τὴν κατασκευὴν ταύτης ὁ Κ. Τένναν συνεκάλεσε συμβούλιον γυναικῶν εἰς τὴν οἰκίαν του διὰ νὰ κρίνῃ εἴαν ἦτο ὁμοία· αὐταὶ δὲ ἐξέμεσαν τὰ ἐξ ἀμάξης κατὰ τοῦ ἔργου του.

Καὶ ὅλοι μὲν ἀπεφάνθησαν ὅτι οὐδὲ σκιά ὁμοιότητος ὑπάρχει μετὰ τῆς εἰκόνος καὶ τοῦ πρωτοτύπου· μία δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπεν ὅτι ἡ εἰκὼν ἦτο καινὸν τι φαινόμενον, γυνὴ βάρως ἔχουσα 126 χιλιογράμμων (twenty stone woman), καὶ ὅτι οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου τῆς ἦσαν διπλασίως ὀγκωδέστεροι τοῦ πρωτοτύπου. Ταῦτα ἀκούσας ὁ ζωγράφος προέτεινε νὰ καταμετρήτῃ ἀμφότερα, καὶ ν' ἀποδείξῃ οὕτω ψευδῆ τὴν ἔνστασιν· ἀλλ' οὕτε τὴν πρότασιν ἐδέχθησαν οὔτε τὰ συμφωνηθέντα ἐπλήρωσαν.

Ὁ δικηγόρος τοῦ ἐναγομένου εἶπεν ὅτι ἡ ἀνομοιότης ἦτο καταφανής, καὶ ὅτι ἐπειδὴ ἡ Κ. Τένναν ἦτο παρούσα, τὸ δικαστήριον ἐδύνατο νὰ συγκρίνῃ τὴν εἰκόνα μὲ τὸ πρωτότυπον (Γέλιος γενικός).

Ἡ Κ. Τένναν προσέβη τότε εἰς τὸ μέσον, ἀπέβαλε τὸν πῖλόν τῆς, καὶ περιτυλίξασα τὴν κεφαλὴν μὲ τὰ κεφαλοδέσμιον τὸ ὁποῖον ἐφόρει ὅτε ἐζωγραφεῖτο, ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον τῶν μαρτύρων, ἐνῶ ὁ σύζυγός τῆς ἐκράτει πλησίον τοῦ προσώπου τῆς τὴν εἰκόνα.

Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν παρετήρησε τὸ δικαστήριον ἰκανὴν ἀνομοιότητα· ἀλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς λάθους, ὁ πρόεδρος διέταξε νὰ φέρωσι πλησίον τοῦ ἀμφοτέρω τὰ ἐξεταζόμενα (καὶ νέος γέλιος).

— Ἰδοὺ δύο ἐστιακόροι, εἶπεν ὁ δικηγόρος τοῦ ἐναγομένου, μὲ καταμαυρισμένα φορέματα, τῶν ὁποίων τὸ πρόσωπον πρὸ πολλοῦ μένει ἀνιπτον. Ἐὰν βάλωμεν τὴν εἰκόνα ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς των, πιθανὸν νὰ εὐρωμεν μετὰ τῶν ὁμοιότητων (καγχασμοί).

Ἡ Κ. Τένναν παρεπονέθη πικρῶς ὅτι ὁ ζωγράφος τὴν ἐζωγράφησε μὲ γένειον, καὶ διεμαρτύρητο δεικνύουσα τὸν πώγωνά τῆς, ἐνῶ τὸ ἀκροατήριον ἐκάγχαζεν, ὅτι ἡ φύσις δὲν ἔδωκεν αὐτῇ τοιοῦτο ὄψον. Τὴν κατέπεισαν ὁμοῦ ἐπὶ τέλους ὅτι τὴν ἐπιτιθέμενον γένειον ἦτο σκιά, ἀναγκαῖα εἰς πᾶσαν καλὴν ζωγραφίαν.

Μετὰ μακρὰν καὶ σύντονον ἐρευναν τὸ δικαστήριον ἀπεφάνθη ὅτι δὲν ὁμοιάζειν ἡ εἰκὼν τὸ πρωτότυπον.